Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθῶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία. . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος . .	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος. . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Οδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ον | *Ἐν Ἀθήναις, 21 Μαΐου 1911* | *Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 25*

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, συλληφθεὶς ὡς δράστης τῆς ἐναντίον τοῦ Βοναπάρτου ἀποπείρας, ἀφέθη ἐλεύθερος ὑπὸ τοῦ πρώτου Ὑπάτου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῷ παραδώσῃ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν τοὺς πραγματικοὺς ἐνόχους. Τοὺς ἀνεκάλυψε τῷόντι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ χοροδιδασκάλου Δεπρεὼ καὶ τοὺς συνέλαβε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν μαθητῶν του Μουσκαδίνων. Οἱ τρεῖς συνωμόται, περικυκλωθέντες εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν ὅπου συνεδρίαζον, ἠναγκάσθησαν νὰ παραδοθοῦν, καὶ δεσμευθέντες, ὡδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὸ Κεραυνικόν. Ὁ Βοναπάρτης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθησαν τὰ συμβάντα, διέταξε τότε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν του ὁ μικρὸς Κορμᾶς.*

Ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ, ὁ Λουδοβίκος εἰσήρχετο μετ' ὀλίγον θριαμβευτικῶς εἰς τὸ ἴδιον ἐκεῖνο γραφεῖον ὅπου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, εἶχεν εἰσέλθῃ ταπεινὸς καὶ τρέμων ὡς ὑπόδικος.

Ὁ Βοναπάρτης τὸν ὑπεδέχθη μὲ γελαστὸν πρόσωπον.

— Λοιπόν, τὸν ἠρώτησε, τὰ κατώρθωσες;

— Μάλιστα, πολίτα πρῶτε Ὕπατε, ἀπεκρίθη εὐθαρσῶς ὁ Λουδοβίκος· οἱ τρεῖς αἰχμάλωτοι εἶναι κάτω. Ἡ προθεσμία ποὺ σᾶς ἐζήτησα, λήγει αὔριον εἰς τὰς δέκα. Βλέπετε, ὅτι δὲν μοῦ ἐχρειάσθη ὅλη.

Τότε ὁ Βοναπάρτης ἐστράφη πρὸς ἕνα κύριον φοροῦντα κατάμαυρα, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο πλησίον τοῦ γραφείου του, καὶ τῷ εἶπεν εἰς τόνον κάπως εἰρωνικόν:

— Φουσέ, νὰ κρίνετε τουλάχιστον αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ δὲν κατωρθώσατε νὰ τοὺς συλλάβετε.

Συγχρόνως ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του τὸ πορτοφόλι, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε φέρει ὁ ὑπασπιστής, καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ Φουσὲ τὸ ἐπῆρε καὶ ρίπτων ὀργίλον βλέμμα ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ συλλαμβάνῃ κακούργους χωρὶς τὴν ἄδειάν του, ἐπαύλισε:

— Πρόκειται νὰ μάθωμεν τί ἀληθὲς ὑπάρχει εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.

— Ἀκριβῶς! ἀπεκρίθη ὁ Βοναπάρτης ἀκόμη εἰρωνικώτερα.

Κατόπιν ἐστράφη πρὸς τὸν Λουδοβίκον καὶ μὲ μεγάλην εὐμένειαν μειδιῶν, τῷ εἶπε:

— Μικρέ, ἂν οἱ κακοῦργοι εἶνε πράγματι αὐτοί, θὰ τὸ μάθωμεν ἐντὸς ὀλίγου.

«Ἠσθάνθη ἕνα ἰσχυρὸν χέρι ποῦ τὸν ἥρπασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα...» (Σελ. 192, στ. γ'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΜΙΡΑΜΙΔΟΣ

Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1805. Ὁ κοντὸς ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ, τὸν ὁποῖον εἴδαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως ταύτης νὰ παραγγέλλῃ εἰς τὸν Κορμᾶ μίαν στολὴν καὶ ... νὰ μὴ τὴν πληρώνῃ, εἶνε τώρα Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου, ὁ Ναπολέων ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καθὼς καὶ τῆς Ἰωσηφίνας Μπωαρναί, τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Πρὸ τοῦ νέου του θρόνου, ὑποτεταγμένοι, ἔμελλον νὰ κύψουν ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης.

Τὴν 4 Φεβρουαρίου ἐδίδετο ἐπίσημος παράστασις - soirée de gala, - εἰς τὸ θέατρον τοῦ Μελοδράματος, τὴν περίφημον Ὄπερα.

Ὁ αὐτοκράτωρ μὲ ὅλην του τὴν αὐλὴν ἐπῆγε νὰ ἴδῃ τὴν «Σεμιράμιδα». Ἡ αἴθουσα ἦτο μεγαλοπρεπής, διότι ὅλη ἡ νέα ἀριστοκρατία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἱδρύσῃ ὁ Ναπολέων Α', ἔσπευσε νὰ συρρεύσῃ εἰς τὸ θέατρον καὶ νὰ ἐπευφημήσῃ ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν μεγάλον καὶ ἔνδοξον νικητήν.

Εἰς ἐν θεωρεῖον ἐκάθητο ἡ κυρία Σὰν-Ζέν, στραταρχίνα τώρα τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ τὰ μεγαλεῖα καὶ αἱ τιμαὶ δὲν μετέβαλον πολὺ τοὺς τρόπους τῆς πρώην βιβαντιέρας. Διαρκῶς ἐκινεῖτο, ὡμίλοῦσε δυνατά, ἐχαιρετοῦσε τὸν ἕνα ἀπὸ ἐδῶ, ἔστελλεν ἕνα νεῦμα καὶ ἕνα μειδίαμα φιλικὸν πρὸς τὸν ἄλλον ἀπὸ ἐκεῖ. Πλησίον της ὁ Λεφέμπρ, μὲ τὴν μεγάλην στολὴν τοῦ στρατάρχου, τὴν συνεβούλευε σιγὰ νὰ φέρεται κάπως σεμνότερα, ἀξιοπρεπέστερα. Ἀλλ' ἐκείνη προσεποιεῖτο ὅτι δὲν ἤκουε. Καὶ μίαν στιγμὴν ποῦ ἐνόμισεν ὅτι ὁ ἄνδρας της τὸ ἐπαράκαμε, τὸν ἐκτύπησε μὲ τὴν βεντάλια της εἰς τὰ δάκτυλα καὶ τοῦ εἶπε:

— Μὰ γιὰ νὰ σοῦ πῶ, ἄντρα;... πέτρινος λοιπὸν εἶσαι σύ;.. Δὲν τὸ καταλαβαίνεις ὅτι δὲν μπορῶ νὰ σταθῶ, νὰ ἡσυχάσω, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀρραβωνιαστικὴ τοῦ Λουδοβίκου μας, ἡ ὡραία χορεύτρια

Λευκοθέα, θὰ παρουσιασθῇ ἀπόψε στὴ σκηνὴ γιὰ πρώτη φορά;

— Μὰ δὲν εἶνε λόγος αὐτὸς γιὰ νὰ κουνιέσαι ἔτσι! ἀπεκρίθη ὁ Λεφέμπρ.

Ἡ κυρία Σὰν-Ζὲν ἔκαμε κίνημα θυμοῦ τόσον ἀπότομον, ὥστε τὸ μπουκέτο καὶ τὰ γυαλιὰ ποῦ ἦσαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ θεωρείου της, ἔπεσαν εἰς τὰ κεφάλια τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο ἀπὸ κάτω.

— Τί μοῦ τσαμπουνᾶς ἐκεῖ, κοῦκκο; ἀνέκραξε. Δὲν εἶνε λόγος; Καὶ ἂν ἡ ἡ μικρούλα αὐτὴ ἀπετύγχανε;

— Ἔννοια σου, ἔννοια σου καὶ ἡ προστατευομένη σου θὰ ἐπιτύχῃ, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ στρατάρχης. Ἔχεις τύχη ἐσύ· ὅλοι ὅσους ἀγαπᾷς ἐπιτυγχάνουν καὶ προοδεύουν.

Αὐτὸ ἐκολάκευσεν ὀλίγον τὴν κυρίαν Σὰν Ζὲν καὶ ἡσύχασεν. Ἄλλως τε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔφθασεν ὁ Αὐτοκράτωρ. Σεβαρὸς ἀλλὰ καὶ ἱλαρός, φορῶν πάντοτε τὴν ἰδίαν πρασίνην στολήν, ὁ Ναπολέων εἰσῆλθεν εἰς τὸ θεωρεῖόν του, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ του ἐπιτελείου.

Ὁλόκληρον τὸ θέατρον, ὄρθιον, τὸν ἀνευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς. Αἱ κραυγαὶ «Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!» ἀντήχησαν ἀτελείωτοι.

Ὁ Ναπολέων ἐμειδίασεν, ὑπεκλίθη καὶ ἀμέσως ἡ παράστασις ἤρχισεν.

Ὅλοι οἱ ἥρωες τῆς ἱστορίας αὐτῆς παρευρίσκοντο φυσικὰ εἰς τὴν αἴθουσαν, διὰ νὰ ἴδοῦν τὸν θρίαμβον τῆς Λευκοθέας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νικολίνη, θὰ ἐγίνετο τὴν ἑσπέραν ἐκείνην διάσημος.

Εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ θεάτρου ἐχορεύοντο ὁ γηραιὸς Δεπρεώ, ὁ θεματοφύλαξ τῶν ἀρχαίων παραδόσεων, διορισθεὶς ἐσχάτως διευθυντὴς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Χορευτικῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ χήρα Κορμᾶ, τὴν ὁποίαν ὁ Ναπολέων εἶχε διορίσει θυρωρὸν εἰς τὸ ἀνάκτορον Μαλμαιζόν, ἦτο ἐξηπλωμένη εἰς μίαν πολυθρόναν τοῦ ἐξώστου, ἐφώναζε δὲ μὲ τὴν ἰσχυροτέραν της φωνὴν «Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ», ὅταν ὁ προστάτης τοῦ προσφιλοῦς της υἱοῦ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ θέατρον.

Τέλος ὁ Λουδοβίκος, ἐν μεγάλῃ στολῇ ὑπαξιωματικοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν κατέταξεν ὁ Ναπολέων ὀλίγον μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραστῶν τῆς ἐναντίον του ἀποπείρας, — τοῦ Καντουντάλ, τοῦ Σαὶν-Ζερὼν καὶ τοῦ Καρμπών, — ὁ Λουδοβίκος, περιχαρὴς ἀλλὰ καὶ συγκεκινημένος, ἐστέκετο παρὰ τὴν θύραν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεωρείου.

Ἐξαφνα ἔγεινε σιωπὴ εἰς ὅλον τὸ θέατρον, ἡ ὀρχήστρα ἀνέκρουσε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ μπαλέτου καὶ ἡ Λευκοθέα, μὲ τρία ἐλαφρὰ πηδήματα, παρουσιάσθη εἰς τὴν σκηνήν.

Ἦτο τόσον ὡραία, τόσον λεπτή, τόσον ἀερώδης, ὥστε ὁμόθυμα χειροκροτήματα ὑπεδέχθησαν τὴν εἴσοδόν της.

Ἐνθαρρυνθεῖσα, ἡ νεᾶνις ἤρχισε νὰ ἐκτελῇ τὰς διαφόρους φιγούρας τοῦ χοροῦ της. Ἐπηδοῦσε χαρίεσσα μὲ τὰ ἄκρα τῶν μικρῶν της ποδῶν καὶ ἦτο τόσον ἐλαφρά, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι δὲν ἤγγιζε τὸ σανίδωμα. Τὸ σῶμά της ἐλυγίζετο ὡς καλάμι εὐλύγιστον ὑπὸ τὸ φύσημα τῆς αὔρας καὶ μειδίαμα ἀπεριγράπτως θελκτικὸν ἐφώτιζε τὸ εὔμορφον προσωπάκι της.

Τὸ τέλος τοῦ χοροῦ ἐκείνου ἦτο ἀληθῆς θρίαμβος, τὸν ὁποῖον καθίστων θορυβωδέστερον αἱ ἐπευφημίαι τῶν φίλων τῆς κυρίας Σὰν-Ζέν.

Ὁ ἴδιος ὁ Ναπολέων εἶχε δώσει τὸ σύνθημα τῶν χειροκροτημάτων καὶ εἰς πᾶσαν γωνίαν τοῦ θεάτρου ἀντήχει τὸ ὄνομα τῆς Νικολίνη.

Ὁ Λουδοβίκος, εἰς τὴν θύραν πάντοτε τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεωρείου, ἤκουε μὲ συγκίνησιν τὸν ἐνθουσιώδη ἐκεῖνον θόρυβον. Καὶ κατέβαλλε μεγάλους κόπους διὰ νὰ διατηρῇ τὴν στρατιωτικὴν ἀπάθειαν καὶ ἀκαμψίαν.

Ἔξαφνα ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ ὁ Ναπολέων παρουσιάσθη.

Ὁ νεαρὸς στρατιώτης εὗρε τρόπον νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὰ πλημμυροῦντα τὴν ψυχήν του αἰσθήματα καὶ μὲ φωνὴν ἠχηρὰν ἀνέκραξεν εἰς τὸ πέρασμα τοῦ πρώην ἐχθροῦ του:

—Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!

Ὁ Ναπολέων ἀνεγνώρισε τὴν «μυγίτσαν», ποῦ ἐπέμενεν ἄλλοτε νὰ βομβῇ εἰς ταὐτιά του, καὶ προφανῶς εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ νέου, τῷ εἶπε:

— Λοχία! θὰ λάβῃς μετ' ὀλίγον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσῃς εἰς τὴν Πρωσσίαν τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ κατόπι νὰ νυμφευθῇς τὴν Νικολίνη.

Καὶ ἐπέρασεν, ἐνῷ ὁ Λουδοβίκος, τρελλὸς ἀπὸ τὴν χαράν του, ἐξεφώνησε καὶ πάλιν:

— Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ «ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΚΟΡΜΑ»

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΡΙΟ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Εἴμαστε καλεσμένοι ἀπὸ τὴ νύφη στὸ γάμο μιανῆς γειτονοπούλας μας, ποῦ τὴν ἔδωκε ἡ μάνα της σ' ἕνα μακρυνὸ χωριό. Ἦλθε ὁ γαμπρὸς μὲ τὸ συγγενολόϊ καὶ τὰ βιολιὰ νὰ τὴν πάρῃ, ἑτοίμασαν τὰ φορτώματα τῆς νύφης, τὴν ἀναίβασαν κι' αὐτὴ σ' ἕνα ψαρὶ ἄλογο κι' ἀρχίνησαν νὰ πέρνουν οἱ γύφτοι μὲ τὰ λαλούμενα τὰ συνειθισμένα τραγούδια:

— Ἀφίνω γειά, ἀφίνω γειά, ἀφίνω γειά, μανούλα μου.

— Ὥραν καλή, ὥραν καλή, ὥραν καλή, ψυχούλα μου.

— Ἔχετε γειά, γειτόνισσες καὶ σεῖς γειτονοποῦλες.

— Ὥραν καλὴ σου, μάτια μου, λουλούδια νὰ 'ναι 'μπρός σου-πάρε κλωνιὰ βασιλικὸ νὰ τρώῃ τ' ἄλογο σου.

Σὰν ἄρχισαν τὰ δάκρυα νὰ πέφτουν ἀπὸ τὴ νύφη καὶ τὴ μάνα της, κανένας δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ.

— Βρόντησαν τὰ τουφέκια ἀπὸ τοὺς καλεσμένους τοῦ γαμπροῦ καὶ ὅλοι καβαλίκευσαν τὰ μουλάρια τους.

Στὰ ὕστερνά θυμήθηκαν πῶς χρειάζονται νὰ βάλουν ἕνα παιδὶ ἀπάνω στὸ φόρτωμα ἀπὸ τὰ παπλώματα, τὴν προῖκα τῆς νύφης.

Ἀναιβαίνω ἐγώ! πετιέται καὶ λέει ἕνα μικρό, πρωτοξαδέλφι τῆς νύφης, κι' ὅσο νὰ πῇ τὸ λόγο, βρέθηκε καβάλα στὸ φόρτωμα.

Τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί! ἦταν ὀρφανὸ ἀπὸ πατέρα καὶ τὸ καταίβασαν μὲ τὰ χείλια μαζωμένα στὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὸ παράπονο, ποῦ ξέσπασε σὲ δυνατὰ κλάμματα ὕστερα...

Γιὰ τὸ καλορροίζικο, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ μάνα καὶ πατέρα τὸ παιδὶ ποῦ θ' ἀναίβαζαν ἀπάνω στὴν προῖκα, καὶ ψοῦραν μπροστά τους τὸν ἀδελφό μου τὸν Κώστα καὶ τὸν σήκωσαν νὰ τὸν βάλουν καβάλα.

— Μή, μή, γιὰ τὸ Θεό! φωνάζει ἀπὸ πέρα ἡ Κυραμάνα μου, τὸ παιδὶ φοβᾶται, δὲν εἶνε μαθημένο καὶ θὰ πέσῃ νὰ σκοτωθῇ· βρῆτε ἄλλο κανένα!

Ὁ μικρὸς ἀδελφός μου φώναζε:—Δὲ φοβᾶμαι, Κυραμάνα, δὲν πέφτω!..

Ποῦ νὰ τὸν ἀφήσῃ αὐτή! πῆγε καὶ τὸν ἅρπαξε ἀπὸ τὸ ποδάρι σὰν νὰ τῆς τὸν ἔπαιρναν γιὰ πάντα.

Ἄλλα κλάμματα πάλι ἀπὸ τὸν Κώστα.

Θαρροῦσες πῶς κάποια ὀργὴ Κυρίου ἦταν αὐτὴ τὴ στιγμή, γιὰ νὰ κλαίῃ ὅλος ὁ κόσμος ἐκεῖ ἔξω στὸ δρόμο.

Στὰ τελευταῖα βρέθηκε ἄλλο παιδὶ μὲ τοὺς δυὸ γονιούς του ζωντανούς, καὶ κίνησε ἡ πομπή.

Ὁ μικρὸς ἀδελφός μου δὲ μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψῃ αὐτὸ τῆς Κυραμάνας μας.

— Καὶ τί μ' ἐπῆρες ἐμένα, Κυραμάνα; τῆς ἔλεγε κλαίοντας, κανένα παιδὶ βυζιανιάρικο, κανένα μωρουδέλι, νὰ μὴ μπορῶ νὰ καβαλικέψω; Κ' ἐκεῖ ἀνάμεσα στὰ παπλώματα πῶς θά 'πεφτα; Δὲν καβαλικεύω ἐγὼ τὸ μουλάρι μας τὴ Σίβα ποῦ εἶνε κι' ἀνάποδη καὶ τὴν τρέχω στὰ τέσσερα; πότε ἔπεσα;

— Στάσου, παιδάκι μου, τ' ἀπαντάει ἡ Κυραμάνα μας, τώρα θὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια. Εἶδες ἐκεῖνο τὸ παιδὶ πῶς ἔκλαιε ποῦ τὸ καταίβασαν γιατ' ἦταν ὀρφανό; Τοῦ ρώτησες τὴν παρδιά του νὰ ἰδῇς τί ἔλεγε μέσα του; Νὰ τί ἔλεγε: πῶς νὰ βρεθῇ αὐτὸ ὀρφανὸ χωρὶς πατέρα καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ νὰ ἔχουν τοὺς πατεράδες τους;..Εἶδες πῶς κόβονταν στὸ δάκρυ γιὰ τὴν προσβολὴ ποῦ ἔπαθε καὶ σὰν νὰ ντρέπονταν τὸν ξένο τὸν κόσμο ποῦ τὸν ἔμαθε πῶς εἶνε ὀρφανό;

Πῶς θὰ βογγοῦσε ἡ καρδιά του ἄμα σ' ἔβλεπε σένα γελούμενο ἀπάνω στὴν προῖκα τῆς νύφης, μέκείνη τὴ χαρὰ ποῦ εἶχες ποῦ σὰ νὰ τοῦ ἔλεγες: Νὰ ἐγὼ ἔχω τὸν πατέρα μου, δὲν εἶμαι σὰν ἐσένα ὀρφανός.

Κι' ἂν σὲ καταριῶνταν καὶ βρίσκονταν κακὴ ὥρα καὶ ἔπτανε ἡ κατάρα του καὶ ἀπόμνησκες καὶ σὺ ὀρφανό; Θὰ σὲ δοκίμαζε ὁ Θεός, παιδί μου.

Καταλαβαίνεις τώρα, Ζουρλοκώστα μου, πῶς εἶσαι μικρὸς ἀκόμα καὶ δὲ σοῦ κόβει τὸ κεφάλι σου; Εἶδες τὸ ἄλλο τὸ παιδὶ π' ἀναίβασαν; δὲ γελοῦσε σὰν ἐσένα γιατ' ἦταν μεγαλήτερο καὶ τὸ κατάλαβε.

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΟΛΟΙ ἀπὸ σᾶς ἠρώτησαν τὴν Διάπλασιν, διατὶ δὲν ἔγραψα τίποτε διὰ τὰ ὡραῖα ἀνθεστήρια τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων καὶ διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς χορούς, τοὺς ὁποίους μᾶς ἀπεκάλυψαν. Ἔχετε δίκαιον. Ἔπρεπε νὰ γράψω πολλὰ καὶ τὸ εἶχα πάντα στὸ νοῦ μου. Ἡ πληθώρα ὅμως τῶν θεμάτων αὐτῆς τῆς ἐποχῆς μ' ἔκαμε νὰ τὸ ἀναβάλλω ὡς σήμερον.

Αὐτὸ τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ποῦ ἀκοῦτε, δὲν εἶνε, ὅπως θὰ ἐνομίσατε, κανένα Παρθεναγωγεῖον. Εἶνε εἶδος Συλλόγου Κυριῶν, μία, ἂς ποῦμε, γυναικεία Ἀκαδημία, μὲ διάφορα Τμήματα, καθὲν τῶν ὁποίων ἔχει σκοπὸν νὰ καλλιεργήσῃ καὶ νὰ προαγάγῃ ἀπὸ ἕνα κλάδον τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὑπάρχει π.χ. τμῆμα φιλολογικόν, ἄλλο μουσικόν, ἄλλο καλλιτεχνικόν, ἄλλο ἐπιστημονικόν, ἄλλο βιοτεχνικόν, κτλ. Ὑπάρχει καὶ τμῆμα «ἐθνικῶν χορῶν». Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ τμῆμα τοῦ Λυκείου παρουσίασε τὴν Πρωτομαγιὰν εἰς τὸ Ζάππειον τὴν πρώτην του ἐργασίαν: τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν παλινόρθωσιν τῶν λησμονημένων καὶ ξεπεσμένων—εἰς τὰς Ἀθήνας—ἑλληνικῶν χορῶν.

Τόση ἦτο ἡ ἐπιτυχία τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ἑορτῆς, ὥστε τὸ Λύκειον ἠναγκάσθη νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ μετὰ μίαν ἑβδομάδα καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Δὲν κατώρθωσα νὰ παρευρεθῶ εἰς τὸ Ζάππειον, ἀποκλεισθεὶς ἀπὸ τὴν κοσμοπλημμύραν· παρευρέθην ὅμως εἰς τὸ Θέατρον. Θὰ ἦτο κάπως δύσκολον νὰ σᾶς περιγράψω τὸ θέαμα, τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἐντυπώσεις μου, διότι ἀπὸ αὐτὸ ποῦ ἔβλεπα ἐκεῖ, ποτὲ δὲν εἶδα ὡραιότερον εἰς τὴν ζωήν μου!

Τὸ θέατρον ἦτο ἀσφυκτικῶς γεμᾶτον, ἀπὸ τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον ὅπου ἦσαν ὁ Διάδοχος καὶ οἱ Πρίγκηπες, ἕως τὸ ὑψηλὸν ὑπερῶον ὅπου συνωστίζετο ὁ λαός. Ἡ σκηνὴ παρίστανε μίαν πλατεῖαν, ἐν ἀλῶνι νὰ 'ποῦμε, εἰς μίαν ὡραιοτάτην ἐξοχήν. Ἕνα δένδρον πελώριον καὶ ἀπὸ κάτω, πότε ξαπλωμένος, πότε ὄρθιος, ἕνας μικρὸς ἀρειμάνιος φουστανελλᾶς. Ὀλόγυρα, στὲς πρασιάδες, ἡμικύκλια ἀπὸ μικρὲς βλαχοποῦλες καθισμένες. Ἀλλὰ ἦσαν μαζί των καὶ κορίτσια τῆς πόλεως, ἀρχοντοποῦλες ποῦ ἐπῆγαν, ἂς ποῦμε, νὰ ἰδοῦν τὸ πανηγῦρι τοῦ χωριοῦ...Κάτω μία ὀρχήστρα ὑπὸ τὸν κ. Ἀνδρεόπουλον, τὸν ἑλληνοχοροδιδάσκαλον... Ἡ ὀρχήστρα αὐτὴ παίζει τώρα τὸν πρῶτον χορόν, καὶ τὸ πανηγῦρι ἀρχίζει!..

Ἀπὸ τὰ παρασκήνια προβαίνουν σιγὰ-σιγὰ τὰ μεγάλα κορίτσια τοῦ χωριοῦ, χειροπασμένα, πηδηκτά, ἀκολουθοῦντα μὲ τοὺς βηματισμούς των τὸν ρυθμὸν τῆς μουσικῆς...Ἔπειτα προβαίνουν ἄλλα, ἔπειτα ἄλλα,—μικρὰ αὐτά, τόσα δὰ κοριτσάκια...Σχηματίζουν τρεῖς χωριστὰς ἀλυσίδας καὶ χορεύουν ἡμικυκλικῶς. Χορεύουν...Νὰ ὁ συρτός, νὰ ὁ καλαματιανός, νὰ τώρα ἡ μεγαρίτικη τράτα, νὰ ὁ νησιώτικος μπάλος, νὰ καὶ ἡ κρητικὴ πεντοζάλη...Καὶ τὸ νεραντζοφίλημα, καὶ τὸ μαῦρο γεμενί...Πότε τραγῳδοῦν καὶ αἱ χορεύτριαι, πότε συνοδεύονται μόνον ἀπὸ τὰ ὄργανα...Ἕνας ἠλεκτρικὸς προβολεὺς τὰς φωτίζει φαντασμαγορικῶς. Τὰς βλέπεις πότε πράσινες, πότε κόκκινες, πότε κίτρινες, πότε γαλάζιες. Ὡς νὰ τὰς ἐφώτιζε πότε ὁ ἥλιος ποῦ βασιλεύει καὶ πότε τὸ φεγγάρι ποῦ μεσουρανεῖ. Τί ὡραῖα σώματα, τί θαυμάσια ἀρχαῖκὰ φορέματα, τί εὐλυγισία καὶ ρυθμικότης, τί χάρις χοροῦ, τί εὐγένεια, τί λεβεντιὰ καὶ τί σεμνότης!.. Εἰς κάθε φιγούραν, ὁλόκληρον τὸ θέατρον σείεται ἀπὸ χειροκροτήματα, ἀπὸ ζητωκραυγάς. Μέθη ἀληθινὴ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλαλαγμὸς ἀτελείωτος...Ἔπειτα ἀνθοπόλεμος. Ροδοπέταλα πίπτουν ἀπὸ ὕψηλὰ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ βροχὴ ἀνθέων σφενδονίζεται ἀπὸ τὴν σκηνὴν εἰς τὰ πρῶτα θεωρεῖα. Ἔπειτα ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ...Καὶ ἡ ἑορτὴ τελειώνει ὡς ὡραῖον ὄνειρον, καὶ ἡ μαγεία λύεται, ἀφίνουσα εἰς τὴν ψυχὴν μίαν λύπην, ὅτι δὲν διήρκεσεν ἀκόμη πολύ...

Ἦτο πραγματικῶς ἕνα θαῦμα. Καὶ ἰδοὺ μὲ τί ἁπλούστατον τρόπον ἔγεινε τὸ θαῦμα αὐτό: Μικρὰ καὶ μεγάλα κορίτσια ἐγυμνάσθησαν ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἀνδρεοπούλου καὶ ὑπὸ τῆς κυρίας Κρεστενίτου, νὰ χορεύουν τοὺς ἐθνικοὺς μας χορούς. Ἐνεδύθησαν μὲ κάποιαν ἀρχαιοπρέπειαν,—πλατειὰ πολύπτυχα φουστάνια ὅταν δὲν ἦσαν καθαυτὸ βλάχικα, —ἐπῆγαν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον διὰ νὰ συμβουλευθοῦν ὀλίγον τὰς Ταναγραίας. Ἔπειτα ἐγύρισαν καὶ ἐχόρευσαν ἐμπρὸς εἰς τὸν κόσμον. Τίποτε ἄλλο. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦτο τὸ πᾶν; Τί ἄλλο τῳόντι ἐχρειάζετο διὰ νὰ μαγευθῇ, νὰ συγκινηθῇ, νὰ κατενθουσιασθῇ, νὰ ὑπερηφανευθῇ ἀκόμη ὁ κόσμος; Ἔβλεπε τοὺς ὡραίους, τοὺς σεμνούς, τοὺς ἐκφραστικούς του χορούς, τοὺς πατροπαραδότους, ἐξιδανικευμένους, ἐξευγενισμένους. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶδεν εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐθεωροῦντο ὡς πρόστυχοι καὶ εἶχαν ἐκτοπισθῇ τελείως ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊκούς... Τώρα ποῦ ὁ κόσμος ἐπανεῖδε τὴν χάριν των, κ' ἐνεθυμήθη τὴν ὡραιότητά των, καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ὑπεροχήν των, οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ εἰσάγονται πάλιν εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ σαλόνια. Θὰ καλλιεργηθοῦν, θὰ γαπηθοῦν, θὰ ἐπικρατήσουν, θὰ εἰσαχθοῦν ἴσως καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, θὰ χορεύωνται εἰς τὸ μέλλον παντοῦ, ὅπως χορεύονται σήμερον οἱ πολωνικοὶ καὶ οἱ σκωτικοί. Εἶνε ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ παλινόρθωσις,—

Μὲ πόσα ἄλλα ἑλληνικά, ἐθνικὰ πράγματα δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ τὸ ἴδιον θαῦμα! Ἔχομεν τόσους θησαυρούς, καὶ τοὺς ἀφίνομεν—τί κρίμα!—νὰ χάνωνται ἀνεκμετάλλευτοι. Ἡ προσπάθεια τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, τὸ ὁποῖον σκοπεύει νὰ ποδώσῃ εἰς τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν ζωὴν τὸν ἐθνικόν της χαρακτῆρα καὶ ἤρχισεν ἀπὸ τὸν χορόν, εἶνε τῳόντι ἄξια ἐπαίνου, θαυμασμοῦ καὶ ὁλοψύχου ὑποστηρίξεως.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΠΙΚΡΟΔΆΦΝΕΣ

Στὴ ρεμματιά, π' ἀνθοβολοῦν
ἡ πικροδάφνες καὶ φουντώνουν,
τὰ νερὰ κυλοῦν
καὶ τῆς περιμαζώνουν.

Καὶ τὰ λουλουδάκια των,
ὅπως κοκκινίζουν,
σ' ἀπαλὰ κλωνάκια των
τρέμουν καὶ λυγίζουν.

Στὴ ρεμματιά, π' ἀνθοβολοῦν
ἡ πικροδάφνες καὶ φουντώνουν
τὰ νερὰ κυλοῦν
καὶ τῆς περιζώνουν.

Καὶ τὰ λουλουδάκια των
ἄσπρα, ὅπως ἀσπρίζουν,
σ' ἀπαλὰ κλωνάκια των
τρέμουν καὶ λυγίζουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ **Lucien de Grilly***]*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (*Συνέχεια*)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: *— Ὁ μικρὸς ἀεροπόρος Λουκιανός, μὲ τὴν ἀδελφήν του Βαβέταν καὶ μὲ τὸν κόρακά του Κρᾶ - Κρᾶ, ἐπιστρέφουν διὰ τοῦ ὁμωνύμου ἀεροπλάνου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Γαλλίαν. Τώρα περνοῦν τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ ἡ βενζίνα των ἐξαντλεῖται, ἡ μηχανὴ σταματᾷ καὶ τὸ ἀεροπλάνον πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν βυθίζονται ὅμως. Ἓν πελώριον κῆτος εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάτωθέν των καὶ τὸ ἀεροπλάνον ἔπεσε κ' ἐσφηνώθη εἰς τὴν ράχιν του. Ὁ Λουκιανὸς συνεχίζει ὡς ἑξῆς τὴν διήγησιν αὐτοῦ τοῦ θαύματος:*

Μανιῶδες ποῦ ἠσθάνετο τοιοῦτον παράσιτον ἐπάνω του, τὸ κῆτος ἐκολυμβοῦσε μὲ ὅλα του τὰ πτερύγια καὶ μᾶς περέσυρεν ὅπως ἕνας ἐλέφας κουβαλεῖ εἰς τὴν ράχιν του μαγκαραγιάδες τῶν Ἰνδιῶν.

Ναί, ἀλλὰ ποῦ θὰ μᾶς ἐπήγαινε;

Βεβαίως, ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ αὐτοῦ ὀχήματος, ἤμεθα πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ὅταν εὑρέθη μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς φαλαίνης... Ὡμοιάζαμεν μᾶλλον μὲ τὸν Ἀρίωνα, φερόμενον ἐπὶ τοῦ δελφῖνος... Θὰ ἤμεθα πολὺ εὐτυχεῖς, ἂν ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ ταξειδίου διασκεδάσεως. Ἀλλὰ τώρα ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτρέψωμεν ὡρισμένως εἰς τὴν Γαλλίαν.

Πῶς νὰ διευθύνω τὸ κῆτος πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Προβηγγίας; Ἐπρογευματίσαμεν μὲ πολλὴν ὄρεξιν καὶ ἡ σαμπάνια μᾶς ἐνέπνευσε μίαν θαυμασίαν ἰδέαν. Ὁ πιστὸς Κρᾶ - Κρᾶ μᾶς ἐζήτησε τὸ μερτικόν του. Τοῦ ἔρριψα ἕνα κομμάτι κρέας πλησίον τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ κήτους. Ὁ Κρᾶ - Κρᾶ ὥρμησε, κατεβρόχθισε τὸ κρέας καὶ ἤρχισε νὰ ἐξερευνᾷ τὴν παράδοξον ἐκείνην κεφαλήν... Καὶ ἀνεκάλυψε τὸ μάτι... Οἱ κόρακες, ὡς γνωστόν, τρελλαίνονται διὰ τὰ μάτια. Μ' ἕνα μόνον ραμφισμὸν ὁ Κρᾶ - Κρᾶ ἐξώρυξε καὶ κατέφαγε τὸ δεξιὸν μάτι τοῦ κήτους. Ἔπειτα ἐπῆγεν εἰς τὸ ἀριστερόν, τὸ κατεβρόχθισεν ἐπίσης, καὶ κατευχαριστημένος ἀπὸ τὸ πρόγευμά του, δὲν μᾶς ἐζήτησε τίποτε ἄλλο.

Ἐπῆρα τότε ἕνα παμποῦ καὶ ἔπληξα ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τὸ τυφλὸν κῆτός μας. Ὑπήκουσεν! ἐστράφη καὶ ἐξηκολούθησε τὸ μανιῶδες του κολύμβημα.

Μὲ τὴν πρωτοφανῆ αὐτὴν θαλασσίαν ταξειδιωτικὴν ἅμαξαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ὅσον ἰσχυραὶ καὶ ἂν εἶνε αἱ συγκινήσεις τοῦ ἀποσοβηθέντος κινδύνου, τῶν ὑπερνικηθεισῶν δυσκολιῶν, ὅσον εὐχάριστος καὶ ἂν εἶνε ἡ μέθη τῆς ἐπιτυχίας καὶ τοῦ θριάμβου, πόσον ὅλ' αὐτὰ εἶνε μέτρια συγκρινόμενα πρὸς τὴν βαθεῖαν χαρὰν τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα!..

Θὰ ἠμπορούσαμεν ἡ Βαβέτα καὶ ἐγώ, νὰ μείνωμεν πολὺν καιρὸν εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο. Θὰ ἔδιδον πρὸς τιμήν μας λαμπρότατα γεύματα. Μὲ παρεκάλεσαν νὰ ἐξιστορήσω εἰς μίαν διάλεξιν τοὺς ἄθλους μας, οἱ ὁποῖοι ἀνέτρεπον ὅλα τὰ προγνωστικὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἀεροναυτικῆς ἐπιστήμης. Μᾶς ἐπέτρεψαν ἀκόμη νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τοὺς ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀδιαφιλονείκητος ὑπεροχή μας θὰ μᾶς ἐξησφάλιζεν ὅλα τὰ πρῶτα βραβεῖα, - ὁλόκληρον περιουσίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐσκεπτόμεθα ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, νὰ ἐπανίδωμεν τοὺς προσφιλεῖς μας γονεῖς, τὴν λατρευτήν μας θείαν, τὸ ἀγαπητόν μας Ραινοῦ... Ἡ θαυμασία μας ἄφιξις εἰς Μόντε-Κάρλο ἐξετέθη διὰ μακρῶν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας... Οἱ γονεῖς μας τὴν ἔμαθαν, καθ' ὃν χρόνον ἐλάμβαναν καὶ τὸ σύντομόν μας αὐτὸ τηλεγράφημα:

«Ἐφθάσαμεν, φεύγομεν, καλὴν ἀντάμωσιν!»

Ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν θὰ μᾶς ἐπερίμεναν. Θὰ ἐξήρχοντο εἰς τὴν ταράτσαν κάθε στιγμὴν καὶ θὰ ἐπεσκόπουν τὸν οὐρανόν... Κάθε πτηνὸν ποῦ διέσχιζε τὸν ὁρίζοντα, θὰ τοὺς συνεκίνει βαθύτατα. Καὶ θὰ ἔλεγαν:

— Καλέ, νά τους! Αὐτοὶ εἶνε!..

— Ὄχι ἀκόμη!..

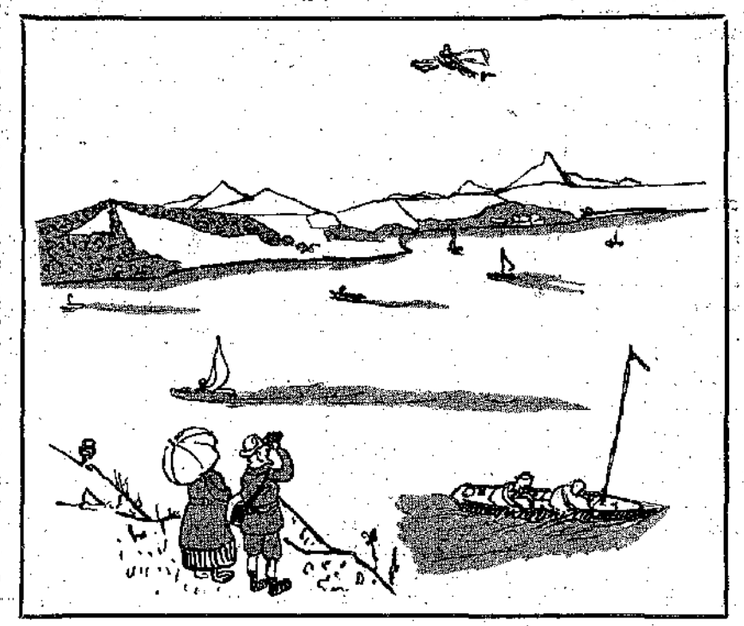

Ἀνεχωρήσαμεν λοιπὸν τὸ πρωὶ καὶ πρὶν τῶν ὀκτὼ ἐπεράσαμεν τὰ βουνὰ τοῦ Ἐστερέλ. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀνέμου εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ροδανοῦ, ἀπεφάσισα νὰ κολουθήσω τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον παρεδέχθησαν καὶ οἱ μεγάλοι «αὐτοκινητιστοί» διὰ νὰ πηγαίνουν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ Παρίσι εἰς τὴν Νίκαιαν. Θὰ ἐπερνούσαμεν ἄνωθεν τοῦ Γκὰπ καὶ τοῦ Βαίν, θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὴν Γρενόβλην καὶ θὰ διενυκτερεύαμεν εἰς τὴν Βουργόνην, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς Ραινοῦ τὴν ἐπαύριον πρὸ τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Κρᾶ - Κρᾶ ἠσθάνετο, ὅπως καὶ ἡμεῖς, τὴν ὁσμὴν τῆς πατρίδος. Δὲν ἔπαυε νὰ χαιρετᾷ μὲ φιλικωτάτους κρωγμοὺς ὅλους τοὺς κόρακας ποῦ ἀπαντούσαμεν. Αὐτοὶ τῷ ἀπεκρίνοντο προθυμότατα καὶ πολλοὶ ἐγκατέλειπον τοὺς σπόρους ποῦ ἔκλεπτον εἰς τοὺς ἀγρούς, διὰ νὰ συνοδεύσουν τιμητικῶς ἐπί τινα χιλιόμετρα τὸν ὁμόφυλόν των, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ἐφαίνετο ὁ βασιλεὺς τῶν κοράκων, ἀφοῦ ἐταξείδευε μὲ τόσο περίεργον ὄχημα.

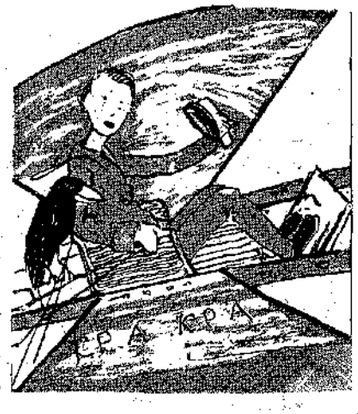

Ἡ Βαβέτα δὲν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὴν χαρά της. Ἐτραγουδοῦσεν ἀκαταπαύστως ὅλα τὰ τραγούδια ποῦ ἤξευρε καὶ ἐκτυποῦσε ρυθμικῶς μ' ἕνα ξύλον τὸ κενὸν κάθισμά της, τὸ ὁποῖον ἔκαμνε τὰν τύμπανον. Μοῦ ἐζητοῦσε δὲ ἀπὸ τώρα τὸ προνόμιον νὰ τὴν ἀφίσω νὰ διηγηθῇ πρώτη αὐτὴ τὰς ὡραιοτέρας περιπετείας τοῦ ταξειδίου μας:

— Ἐγὼ θὰ τοὺς πῶ τὴν ἱστορία τῶν Ἀραπάδων τῆς Ἡλιουπόλεως, ἐγὼ θὰ τοὺς διηγηθῶ τὴν περιπέτειαν μὲ τὴν καμηλοπάρδαλιν, κ' ἐγὼ θὰ χαρίσω στὴ θεία Ὀλυμπία τὰ δύο βάζα μὲ τὸ γλυκὸ ποῦ μᾶς ἔδωσε ὁ Μπανταμποῦ-Ἀραμπᾶ!

Ἄφινα τὴν ἀδελφούλαν μου νὰ λέγῃ διὰ νὰ μὴ τῆς στερήσω τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ τῆς ἄξιζεν ὕστερ' ἀπὸ τόσους κόπους, καὶ διὰ νὰ εἶμαι ἀφοσιωμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν «Κρᾶ - Κρᾶ».

Ναὶ μὲν τὸ ἀεροπλάνον μου διετήρει

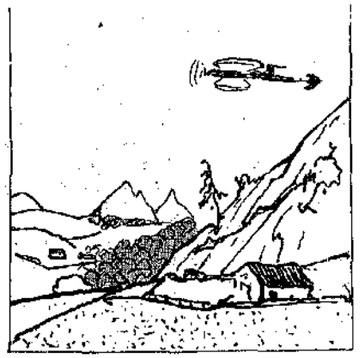

ὅλην του τὴν εὐστάθειαν, ὁ κινητὴρ ὅμως μοῦ ἐνέπνεε σοβαρὰς ἀνησυχίας. Δὲν εἶχε πλέον τὴν κανονικήν του δύναμιν. Φαίνεται ὅτι ὁ τρανταγμὸς ποῦ ὑπέστη ὅταν ἐχώθη εἰς τὴν ράχιν τοῦ κήτους, τὸν ἐχαλάρωσε. Ἐκτὸς τούτου, θὰ εἰσῆλθε καὶ θάλασσα εἰς τοὺς κυλίνδρους... Δὲν ἐπροχωρούσαμεν ὅπως συνήθως. Καὶ αἱ ἐκρήξεις δὲν εἶχαν τὸν καθαρὸν ἐκεῖνον ἦχον, ὁ ὁποῖος εἶνε τὸ τεκμήριον τῆς καλῆς ὑγείας ἑνὸς κινητῆρος... Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα!

Παρὰ τὸ βουνὸν Λὺς - Λακρουᾶ-Ὠτ, εὑρέθημεν εἰς ὕψος χιλίων ἑκατὸν μέτρων. Τὸ ψῦχος ἀνεζωογόνησε τοὺς τρεῖς μας κυλίνδρους καὶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐτρέξαμεν μὲ ὅλην μας τὴν ταχύτητα. Ἐξυθίσθημεν σχεδὸν κατὰ κάθετον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ντράκ, — ἀ! σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Βαβέτα δὲν ἐτραγουδοῦσεν... — ἐπεράσαμεν κατόπιν ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Γκράντ - Σαρτρεζ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἠμπορούσαμεν νὰ καθρεπτιζώμεθα, ὡς εἰς καθρέπτην ἀληθινόν, εἰς τὰ διαυγῆ νερὰ τῆς λίμνης Μπουρζέ. Δὲν εἴχαμεν πλέον παρὰ νὰ λοξοδρομήσωμεν ἀριστερᾷ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς πρώτας κορυφὰς τῆς Γιούρας καὶ ἐκεῖθεν πλέον ὁ δρόμος μας ἦτο εὐθύς. Ἐὰν ὁ κινητὴρ ἐπανεύρισκε τὴν συνήθη του δύναμιν, τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα θὰ ἐκοιμώμεθα εἰς τὰ κρεβάτια μας.

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Καλὴ παραμάνα

Ὁ μικρὸς αὐτὸς ποντικός, ἡλικίας δύο ἑβδομάδων, ἀνεμίχθη μὲ τὰ γατάκια καὶ ἀνετράφη ὑπὸ τῆς γάτας μὲ τὴν συγκινητικωτέραν μητρικὴν στοργήν! Εἶνε ἀπίστευτον καὶ ὅμως συνέβη εἰς μίαν πόλιν τῆς Γαλλίας. Φαίνεται ὅτι ἡ στοργὴ τῆς μητέρας-γάτας ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἐπερίσσευσε καὶ διὰ τὸ παρεισάκτον ποντικάκι.

Τεραστία δύναμις

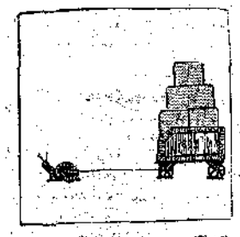

Εἶνε ἀδύνατον νὰ φανταστῇ κανεὶς τὴν δύναμιν ποῦ ἔχει ὁ σάλιαγκος. Σχετικῶς εἶνε τεραστία. Ἡ ἀπέναντι εἰκών, ἐκ φωτογραφίας, παριστᾷ ἕνα σάλιαγκον, ὁ ὁποῖος σύρει χωρὶς πολὺν κόπον ἕνα βαγονάκι σιδήρου, ζυγίζον 1,100 γραμμάρια!

Χάριν διασκεδάσεως

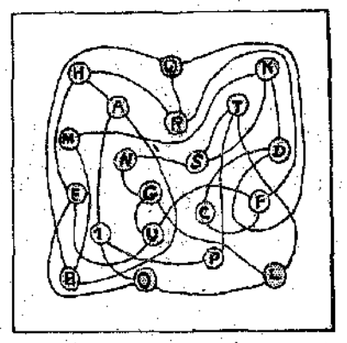

Ἰδοὺ ὁ χάρτης ἑνὸς ὑπογείου σιδηροδρόμου. Ἕνας ἐπιθεωρητὴς πρόκειται νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὅλους τοὺς σταθμούς, ἀναχωρῶν ἀπὸ τὸν σταθμὸν Α. Δὲν θὰ περάσῃ παρὰ μίαν μόνον φορὰν ἀπὸ κάθε σταθμὸν καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν σταθμὸν Α, βαδίζων πάντοτε κατ' εὐθεῖαν ἐμπρὸς ἀπὸ ἕνα σταθμὸν εἰς ἄλλον, χωρὶς νὰ εἰμπορῇ οὔτε νὰ ματαχειρισθῇ τὰς γραμμάς, αἱ ὁποῖαι τέμνουν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ μεταξὺ δύο σταθμῶν, οὔτε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ βήματά του. Πόσοι καὶ ποῖοι εἶνε οἱ δρόμοι, τοὺς ὁποίους ἔχει νὰ κολουθήσῃ;

Ἡ λύσις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές. Ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, τὸ πρόβλημα δημοσιεύεται χάριν διασκεδάσεως.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης

ΝΟΝ	ΣΑΝ	ΜΗ	ΚΡΙ
ΚΩΝ	ΔΟΝ	ΧΡΥ	ΟΝ
ΡΟ	ΘΕ	Ι	ΜΟΝ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαί, ὥστε νὰ ἀποτελεσθοῦν 5 ὀνόματα ἀνθέων.

Δήλωσις: — Αἱ λύσεις συνοδεύονται ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 22ου φυλλαδίου

Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Ποσειδῶν, Ἄρτεμις, Ἀπόλλων, Ἀθηνᾶ, Ἥφαιστος.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, σελ. 204, δημοσιεύεται πλήρης κατάλογος τῶν Τόμων τῆς 1ης καὶ 2ας Περιόδου τῆς Διαπλάσεως μὲ τὰ εἰς ἕκαστον περιεχόμενα μυθιστορήματα.

Τὰ βιβλία αὐτὰ συνιστῶνται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς φίλους μας διὰ τὰς Διακοπάς. Ἀγοράζοντες ὅσον εἰμποροῦν περισσότερα, θὰ ἔχουν μίαν τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον ἐνασχόλησιν ὅλον τὸ καλοκαίρι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
[Πρόεδρος τοῦ ἐν Πειραιεῖ Συλλόγου ἡ «Δόξα»] ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *"Εγγονος Αὐτοκράτορος* τυχὼν τοῦ Α' Βραβείου τῶν Εὐσήμων τοῦ 1910.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 17 Μαΐου 1911

ΣΕΛΙΔΑ συνεργασίας δὲν δημοσιεύω εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον. διότι ἔπρεπε νὰ κάμω τόπον εἰς τὴν ἀγγελίαν τῶν τόμων, τὴν ὁποίαν βλέπετε εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα. Ἦτο δὲ ἀνάγκη μεγάλη νὰ γίνῃ ἡ ἀγγελία ἐκτενὴς καὶ ἀναλυτική, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν φίλων μου δὲν εἰξεύρουν τὰ τῶν προηγουμένων τόμων καὶ συχνότατα μ' ἐρωτοῦν περὶ τῶν περιεχομένων των. Ἀκούουν ἔξαφνα ὅτι ὁ «Καῖσαρ Κασκαμπέλλ» τοῦ Βὲρν ἐδημοσιεύθη κάποτε εἰς τὴν Διάπλασιν. Ἀλλὰ πότε; εἰς ποῖον τόμον; καὶ πόσον τιμᾶται αὐτὸς ὁ τόμος; Θὰ μ' ἐρωτήσουν, θὰ τοὺς ἀπαντήσω διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, ἔπειτα θὰ κάμουν τὴν παραγγελίαν των. Βραδύτης, δυσκολία, σπατάλη χρόνου καὶ χώρου. Τώρα, μὲ τὴν ἀγγελίαν ποῦ βλέπετε σήμερον, ὅλ' αὐτὰ θὰ λείψουν. Καθεὶς θὰ εἰξεύρῃ ποῖα μεθιστορήματα ὑπάρχουν εἰς κάθε τόμον καὶ πόσον στοιχίζουν, καὶ θὰ ἠμπορῇ ἀμέσως νὰ κάμνῃ τὴν ἐκλογήν του ἀπὸ τὸν πλουσιώτατον αὐτὸν θησαυρόν, *καὶ τὴν παραγγελίαν του.*

Μαραμένη Καμέλια, αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα καλὰ γράφεις. Εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφήν σου τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμον, ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράφῃ ἐπίσης συχνά.

Κ' ἐγώ, *"Αγγελε τοῦ Πόνου*, ὅταν μοῦ γράφῃς συχνότερα, νομίζω ὅτι ἀγαπώμεθα περισσότερον. Ἔγεινεν ἡ ἐκδρομὴ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν; Περιμένω νὰ μοῦ τὴν περιγράψῃς. Ἔστειλα τὰ τετράδια ποῦ ἐζήτησες.

Τί ἀκούω, *Νίκη τοῦ Παιωνίου*; Εἶσθε μαλλωμένες μὲ τὴν *Αὔραν τοῦ Εὐρίπου* καὶ εἶνε «ἀδύνατον» νὰ συμφιλιωθῆτε;... Πρῶτον δὲν πρέπει νὰ εἶσθε μαλλωμένες. Ἔπειτα τίποτε δὲν εἶνε «ἀδύνατον» ὅταν θέλῃ κανείς... Θελήσατέ το καὶ νὰ ἰδῆτε τί εὔκολα ποῦ θὰ συμφιλιωθῆτε!

Εὖγε τοῦ *Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου*! Μόλις εἶδε τὴν ἔκκλησιν τοῦ *Ἐξορίστου Βασιληᾶ*, μοῦ ἔστειλε 20 λεπτὰ διὰ τοὺς ἀπόρους μας. Εἶνε ὁ πρῶτος, ἀλλὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸν μιμηθοῦν χιλιάδες.—Ἡ συλλογή σου ἦτο καθ' ὅλους τοὺς τύπους· μόνον τὸ ψευδώνυμον ἔλειπε καὶ τὸ προσέθεσα.

Ἀττικὴ Δύσις, σοῦ στέλλω τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς διὰ τὰ γενέθλιά σου, καὶ ἂς μὴ μοῦ ἔστειλες ἀπὸ τὰ γλυκὰ ποῦ ἐμοίρασες εἰς τὸ σχολεῖον. Τί ἔγεινε λοιπὸν μὲ τοὺς μεταξοσκώληκας; Γράψε μου. Καὶ μὴν παραπονῆσαι διὰ τὰ πολλὰ μαθήματα, διότι ἀδικεῖς τὸν ἑαυτόν σου, τόσο ἔξυπνο κορίτσι.

Χαριτωμένη ἡ διήγησις τῆς ἀγωνίας σου, *Μικρούλα Τραλαλά*. Νὰ ξεχάσῃ ὁ γραμματοκομιστὴς τὸ φυλλάδιον, νὰ σοῦ πῇ ὅτι δὲν ἔχεις «Διάπλασιν», νὰ σὲ ἀπελπίσῃ, νὰ ἰδῇς ἔπειτα νὰ τὴν δίδῃ εἰς ἄλλους, καὶ ἔπειτα μὲ τὰ πολλά, νὰ τὴν ἐνθυμῆται καὶ νὰ σοῦ τὴν φέρνῃ...Καλὲ αὐτὸ εἶνε ὁλόκληρον δρᾶμα!..

Παπαγάλε τοῦ Τσάρου, βεβαίως ἐπιτρέπεται νὰ συσκέπτεσθε καὶ νὰ βοηθῆσθε ἀμοιβαίως εἰς τὰς λύσεις μὲ τὴν ἀδελφήν σου. Εἰπέ της ὅτι ἐλήφθησαν ἀπὸ τοῦ δεκάτου φυλλαδίου. Τετράδια σᾶς ἔστειλα. Νὰ μοῦ γράφετε συχνά, διότι αὐτὸ μοῦ κάμνει μεγάλην εὐχαρίστησιν.

Κουρσάρε τῆς Τζιᾶς, τὸ εἶπα χιλιάκις, ἂς τὸ 'πῶ ἀκόμη μίαν φοράν, διὰ νὰ τὸ μάθουν ὅλοι: Μόνον αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων πρέπει νὰ γράφωνται εἰς τὸν ἰδιαίτερον χάρτην, ὁ ὁποῖος πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖόν μου. Ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα— Ἀσκήσεις, μεταφράσεις, λύσεις Ἑβδ. Διαγωνισμοῦ κτλ.—εἰμπορεῖτε νὰ τὰ γράφετε *εἰς ὅ,τι χαρτὶ θέλετε*. Τετράδια σοῦ ἔστειλα.

Δάφνης Κλωνάρι, τὸ ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου ἐνεκρίθη. Τὸ περὶ ἰσονομίας τοῦ Τολστοΐ δὲν τὸ εὑρίσκω πολὺ κατάλληλον διὰ τὸ περιοδικόν μας. Ὁ κ. Φαίδων ἐπροτίμησε νἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπιστολήν σου διὰ τῶν «Καιρῶν» ὅπου ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ χρονογράφημα περὶ Ζὰν-Μωρεάς. Ἐλπίζει ὅτι θὰ εἶδες τὴν ἀπάντησιν, ἀφοῦ λαμβάνῃς τὴν ἐφημερίδα.

Μὴν ἀκοῦς τὸν ἀδελφόν σου, *Παπάκι*! Ὁ κατεργάρης σὲ πειράζει.., Εἶνε δυνατὸν νὰ νυστάζω διαβάζουσα τὰ ὡραῖά σου γραμματάκια; Ἂν δὲν σοῦ ἀπήντησα ἀμέσως εἰς τὸ ἕνα φύλλον, θὰ σοῦ ἀπήντησα εἰς τὸ ἄλλο, δὲν γίνεται! Μὴν ἀνυπομονῇς ποτέ, καὶ πὲς χαιρετίσματα εἰς τὸν παλαιόν μου καὶ ἀλησμόνητον *Φίγ-Μοὒ-Λῆ*!

Λουδοβίκε ΙΖ', εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν Ἀσκήσεων τοῦ 21ου φυλλαδίου ἔγιναν τυπογραφικὰ λάθη: 204, 206, 207, καὶ πάλιν 207. Ἡ ὀρθὴ εἶνε: 204, 205, 206, 207, Δι' αὐτὸ εἰς τὸ 22ον φυλλάδιον ἔρχεται εὐθὺς ἡ Ἄσκησις 208. Διορθώσατε λοιπὸν τοὺς ἀριθμούς· καὶ αἱ Λύσεις κατὰ τὴν ὀρθὴν ἀρίθμησιν θὰ δημοσιευθοῦν.

Ἕνα ἐνσταντανὲ σοῦ ἐχρειάζετο, *Ὁμηρίς*, τὴν ὥραν ποῦ παίρνεις τὴν πένναν καὶ χάσκεις ἐμπρὸς εἰς τὴν κόλλαν, μὴ εὑρίσκουσα τί νὰ μοῦ γράψῃς... Ἀλλὰ παρηγορήσου. Νὰ ξέρῃς πόσα ἄλλα χαριτωμένα κεφαλάκια παρουσιάζουν τὴν ἰδίαν εἰκόνα!... «Δὲν εὑρίσκω θέμα» εἶνε τὸ αἰώνιον παράπονον τῶν φίλων μου. Μὰ διατί; Δὲν ζῆτε σεῖς, δὲν ἔχετε ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ζωήν, ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα ποῦ σᾶς περιστοιχίζουν; Τί σκέπτεσθε καὶ τί αἰσθάνεσθε; τί βλέπετε καὶ τί ἀκοῦτε; Παντοῦ, ἀπέξω σας, ἀπομέσα σας, χίλια θέματα...

Ὁ φίλος *Μυστικὸς* κατώρθωσε νὰ ἠλεκτροφωτίσῃ τὸ δωμάτιόν του μὲ λυχνίαν πέντε κηρίων, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασε μόνος του. Εὖγέ του!

Ὡραίας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἠχὼ τῶν Ἀκροκεραυνίων, Ἀνεμώνη τοῦ Βουνοῦ, Προσδοκία τῶν Σκλάβων, Ἀμαρυλλίς, Εἱμαρμένη, Παμφὼς* καὶ *Κραυγὴ Νίκης*.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Μία ἐπίσκεψις» τῆ *Ροδοπαίας Ἑλληνοπούλας*·—«Τί καλὰ ποῦ εἶμαι μικρή!» τῆς *Βασιλίσσης τοῦ Χρυσοῦ*·—«Τὰ δύο ρόδα» *τῆς Μονώσεως*·—«Διπλοῦν μάθημα» (μετάφρασις τῆς *Κραυγῆς Νίκης*·)—«Ἀναμνήσεις» καὶ «Δύο φίλοι» τῆς *Ἐξορίστου Ἀτθίδος*·—«Αὔριον μετὰ τὸ γεῦμα» τῆς *Δάφνης Κλωνάρι*·—«Διήγησις» τῆς *Γλυκείας Ἐλπίδος*·—«Πληγωμένη καρδιά» τῆς *Θαλασσίας Νύμφης*·—Ἀνέκδοτα ἱστορικὰ καὶ ἄλλα, Φαιδρά, Παίγνια, Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Πρωϊνὸς Περίπατος» (κοινόν·)—«Προχωρεῖτε» (τὸ *ξίφη* δὲν ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ *στήθη*.)—«Sonnet» (ἄτεχνον· τὸ εἶδος αὐτὸ ἀπαιτεῖ μεγάλα πράγματα)·—«Ἡ παληά μου φίλη» (πολὺ πένθιμον·)—«Μία παράδοξος ἑορτή» (γνωστόν·)—«Θλιβερὰ ἐπέτειος» (κατώτερον τοῦ θέματος·)—«Ἡ μάννα» (πολὺ θλιβερόν·)—«Τὸ καλύβι» (αὐτὸ εἶνε τοῦ κ. Πολέμη!)—«Ὄνειρον Δούλου» (ὄχι ὅλο τὰ ἴδια!)—«Τὸ ὀρφανόν» (τὸ *ἐνδιαφέρον* πάει μὲ τὸ *λυπημένον*;)—«Στὸν τάφο τοῦ Παλαιολόγου» (στρυφνόν· ἀποφεύγετε τὰ μεγάλα θέματα·)—«Τὸ ρόδον» (ἄτεχνον.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: *Σχοινοστόλιστος Χίος*, κ. (Ε.Γ.) *Πορθητὴς τῆς Καρχηδόνος* α. (';!) *Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον*, α. (;;;;;) *Πριγκίπισσα τῆς Ἐρείκης*, κ. (Κ.Β.) *Υἱϊκὴ Στοργή*, α. (;)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Αἰγυπτία Ἀριστοκρᾶτις*, κ. *Ἄνθος τῆς Μαρίας*, κ. *Ἀραπάκι*, α. *Τρέχα Γύρευε* α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (0) μὲ *Ἀνδρεῖον Ἄνδριον, Δούκισσαν τοῦ Δάντσιγ, Νηρηΐδα*· — ἡ *Αἰγυπτία Ἀριστοκρᾶτις* (0) μὲ *Ἐαρινὴν Πρωΐαν, Εἶμαι Ζακυνθία, Δούκισσαν τοῦ Δάντσιγ, Συλφίδα, Ἀμαρυλλίδα, Πλοίαρχον Νέμον, Νέλκε, Ἀττικὴν Δύσιν, Σκληρὴν Σκλαβιάν*· — ἡ *Κασιωτοπούλα* (0) μὲ *Κρητικοπούλαν, Ἰδιότροπον Ξανθούλαν, Κάρμεν*· — ἡ *Μαραμένη Καμέλια* (0) μὲ *Παμφώς, Λουδοβῖκον ΙΖ', Σονάταν τοῦ Διαβόλου, Δούκισσαν τοῦ Δάντσιγ, Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, Νηρηΐδα, Δάφνης Κλωνάρι, Ροδοπέταλον, Νέλκε, Εὐαίσθητον Καρδίαν*·—ἡ *Πριγκίπισσα τῆς Ἐρείκης* (0) μὲ *Μόνωσιν, Κραυγὴν Νίκης, Ἐξόριστον Ἀτθίδα, Τσιγγαρέλλαν, Λουδοβῖκον ΙΖ', Ἀφρόεσσαν Θάλασσαν, Δούκισσαν τοῦ Δάντσιγ, Νηρηΐδα, Ροδοπέταλον, Μαίρην Γρὰν*· — ἡ *Νίκη τοῦ Παιωνίου* (0) μὲ *Δάφνης Κλωνάρι, Εἶμαι Ζακυνθία, Νέλκε*· — ἡ *Ἀττικὴ Δύσις* (5) μὲ *Τέλλον Ἄγραν, Δάφνης Κλωνάρι, Ἑλληνικὴν Δόξαν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Δρόσον τῆς Πρωΐας* (εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντῶ παρα πάνω· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς διαμένει εἰς ἐπαρχίαν·) *Αὔραν τῆς Μεσογείου* (χαίρω ποῦ ἔγεινες καλά·) *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκον* (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· μὲ συνεκίνησαν!) *Ρέμπελον* (ἔστειλα·) *Παιδικὴν Χαρὰν* (ὁ Ἔπαινος ἐν γένει, εἴτε α' εἴτε β' εἴτε γ', λογαριάζεται εἰς τὸ Ἄθροον· κρῖμα νὰ μὴν ἔλθῃς καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μου! καλὰ κάμνεις ποῦ δὲν θυμώνεις ὁσάκις δὲν σοῦ ἀπαντῶ ἐκτενῶς·) *Ἴριδα* (ὁ *Α.* σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν φιλικὴν προθυμίαν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν γνωρίζει γερμανικὰ διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ· ὡραιόταται καὶ αἱ δύο ἐπιστολαί σου, μάλιστα ἐκείνη ποῦ μοῦ γράφεις διὰ τὸ χαλάζι·) *Νέδωνα* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Ἀνδρεῖον Σουλιώτην* (τοῦ ἔστειλα τὸν 15ον καὶ 16ον τόμον·) *Ναυτόπουλον τῆς Κάσσου* (ἔχει καλῶς·) *Ναυτάκι τοῦ Βοσπόρου* (βεβαίως εἰμπορεῖς·) ***Κάρμεν*** (ἐλήφθησαν· σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν· χαιρετίσματα στὴν *Συλφίδα*·) ***Καραμπαμπούλαν*** (κ' ἐγὼ δὲν ἀπελπίζομαι·) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (δὲν πειράζει ποῦ ἔχασες τὸν ἀριθμὸν τοῦ *λαχείου*· ἐγὼ ξεύρω ὅτι εἶνε ὁ 52, καὶ ἂν κληρωθῇ, θὰ σοῦ στείλω τὸ δῶρον ἢ τὴν εἰδοποίησιν·) *Ὄνειρον τῆς Κύπρου* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα·) *Ξανθὸν Ἱππότην* (περαστικά·) *Ἠπειρωτικὴν Ἐλπίδα* (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν·) *Ἐξόριστον Βασιληᾶν* (ἐκδίδει τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» περιοδικὸν δεκαπενθήμερον·) *Ἀνδρεῖον Ἄνδριον* (ἔστειλα·) *Βυζαντινὸν Ἀετὸν* (ἔστειλα·) *Ἀεροναύτην* (καὶ βέβαια εἶνε· γνωρίζεσθε;) *Γαρδένιαν* (κρῖμα νὰ μὴ σὲ ἰδῶ! ναί, προσπάθησε ναὐξήσῃς τοὺς συνδρομητὰς τῶν Τρ. διότι εἶνε ὀλίγιστοι·) *Γλυκειά μου Μάνα* (ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται· ἔστειλα ἐκ νέου τὸ 10ον·) *Φοῦλι* (ἐλήφθησαν·) *Μητρικὴν Στοργὴν* (δὲν πειράζει). *Χ. Γ. Οἰκ.* (7 λεπτά·) *Στεναγμὸν τῆς Δούλης Ἠπείρου*, *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *17 Μαΐου*, θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 7 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 2 Ἰουλίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

239. Λεξίγριφος

Κερασφόρον μὲ λευκὸν
Ἄνθος συνενώνεις,
Καὶ Αἰγύπτιον θεὸν
Οὕτω φανερώνεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἐλπίδος

240. Συλλαβόγριφος

Τὸ πρῶτον εἶνε κτητικὸν
Τὸ δεύτερον ἐπίσης·
Κι' ἀρχαίαν πόλιν περσικὴν
Μ' αὐτὰ θὰ ξανακτίσῃς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ὑπερήφανο Γιασεμί

241. Στοιχειόγριφος

Βγάλε σῖγμα, βάλε νῦ,
Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὴ στιγμὴ.
Νῆσος εὔμορφη νὰ φύγῃ
Κι' ἄνθος εὔοσμον νἀνοίγῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εἶμαι Ζακυνθία

242. Τονόγριφος

Τὸν τόνον της ἐκίνησεν
Ἁπλῶς μιὰ μετοχὴ
Καὶ πόλις παρουσιάσθηκε
Ἀμέσως γαλλική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θριαμβευούσης Ἑλλάδος

243. Ἀστὴρ

```
*     *     *
  *   *   *
    * * *
* * * Α * * *
    * * *
  *   *   *
*     *     *
```

Νἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νἀναγινώσκωνται: ὁριζοντίως πόλις τῆς Γαλιλαίας, καθέτως βασιλεὺς τῆς Περγάμου, πλαγίως δέ: ἀσθένεια τοῦ θέρους καὶ βασίλισσα τῶν Θηβῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀεροναυτοπούλας

244 - 246. Συμπλήρωσις Φράσεων

1. — Στέργε μὲν τὰ—ζήτει δὲ τὰ —.
2. — Τοῖς βασιλεῦσιν οὐχὶ τὰ—ἀλλὰ τὰ—.
3. — Πασῶν τῶν— —ἐστὶν ἡ —.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οὔτινος

247. Φωνηεντόγριφος μετ' ἀκροστιχίδος

Τῇ παρεμβολῇ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντου, ὅσας δήποτε φορὰς ἐπαναλαμβανομένου, μεταξὺ τῶν κάτωθι συμφώνων, ὧν ἡ τάξις εἰς ἕκαστον σωρὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ, σχημάτισον ἓξ λέξεις, τἀρχικὰ τῶν ὁποίων νἀποτελοῦν ὄνομα κύριον:

ρσρ - γρσκ - βρσβρ - μσρβ - λξσπ - χσρ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὀνειροπόλου Ψυχῆς

248. Ἐλλιποσύμφωνον.

σει — ια

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τοῦ Δάντσιγ

249. Γρῖφος

```
     τί          σὸν σὸν σὸν σὸν
  τέ     τί      σὸν                 ε::
τί   Η    τί       σὸν          ε::        ε::
     ─────            σὸν   ναί      νὸ
τί  στολή  τί      σὸν          ε::        ε::
  τέ     τέ      σὸν                 ε::
     τέ          σὸν σὸν σὸν σὸν
```

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζήτω ἡ Ἕνωσις

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 16.

147. Ἐλέφας (1, f, h - ἕλ, ἔφ, ἅς.)—148. Μῆλος - πηλός. —149. Τὸ χελιδόνι.

```
150. Κ     Π     Α   151. Λ Α Β Η
       Ο   Ρ   Ι         Α Ρ Η Σ
         Ρ Ι Ν           Β Η Μ Α
     Α Λ Υ Α Τ Η Σ       Η Σ Α Υ
         Π Μ Α
       Σ   Ο   Ι
     Ι     Σ     Α
```

152. Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ. (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, λαμβανομένου ἑνὸς γράμματος ἀριστερᾷ καὶ ἑνὸς δεξιᾷ, ἐναλλάξ.)—ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ (ΓΑμβέττας, ΚΑτων, ΑεΛλώ, ΠερΙανδρος, ΚατιΛίιας, ΦειδίΑς, ΤειρεσΙας, ΛύσανδρΟς, ΞάνθιπποΣ.)—154. Στὴν ἀναβροχιά, καλὸ καὶ τὸ χαλάζι.—155. *Θυμοῦ κράτει* (θεῖ μ' ου - Κράτη.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ὑπὲρ τῆς «Διαπλάσεως» Πειραϊκοῦ Συλλόγου ἡ «**Δόξα**» ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: *"Εγγονος Αὐτοκράτορος*· Ἀντιπρόεδρος: *Κυματίζουσα Κυανόλευκος*· Γραμματεύς: Ρωβύρος· Ταμίας: *Ὀνειροπόλος Ψυχή*· Σύμβουλοι: *Φιλελεύθερον Φρόνημα, Ψυχὴ Ἀγγέλου, Ἀργυρᾶ Πανσέληνος, Ναυτίλος, Κυανόλευκον Λάβαρον, Ἐρνάνης*. — Συνδρομὴ τρίμηνος λεπτ. 50. Παρακαλοῦνται θερμῶς πάντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ δηλώσωσι τὰς διευθύνσεις των πρὸς ἀποστολὴν καταστατικοῦ Ἀπευθυντέον. Γ. Ν. Γεωργόπουλον, Φίλωνος 84, Πειραιᾶ.

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Πειραιεῖ Συλλόγου ἡ «**Δόξα**» συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἀνεκήρυξε παμψηφεὶ ἐπίτιμον αὐτοῦ Πρόεδρον τὴν ***Γαλανὴν μας Σταυροφόραν***. (ΙΑ, 84).

Διορίζονται ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου ἡ «**Δόξα** ἐν Πύργῳ: *Ἀρχαία Ἑλληνίς*· ἐν Κορίνθῳ: *Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος*· ἐν Καρύστῳ: *Ἕλλην Πολεμιστής*· ἐν Σάμῳ: *Ἀφρόπλαστος Σειρήν*· ἐν Κρήτῃ: *Σπινθὴρ τῆς Ἐλευθερίας*· ἐν Πύργῳ (Βουλγαρίας) *Ρέμπελος*.—Ζητοῦνται καὶ Χαλκίδος, Κων)πόλεως, Πορτ-Σαΐδ, Ἀλεξανδρείας, ὡς καὶ λοιπῶν πόλεων. *(ΙΑ, 85)*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 23 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 201]

ΑΘΗΝΩΝ: *Ι. Ν. Τσόμπας, Ἄδωνις Ἀμπεραδάκης, Χ. Ε. Σούλης, Θ. Χ. Βουτσαρᾶς, Ὄλγα Φέτση, Ἑλένη Δ. Κολοτούρου, Ν. Προεστόπουλος, Γ. Δ. Χατζηλιάκος, Γ. Κλώπας, Γ. Ἀρ. Σκληβανιώτης, Β. Δ. Κουκουρῆς, Μαριάννα Τρίμη, Ἡλ. Σπ. Κανέλλης, Ἀλ. Φ. Παναγιωτάκος, Κ. Ν. Τσίμπας, Ἕνας χωρὶς ὑπογραφήν, Ἰουλία Β. Χατζηκωνσταντίνου, Δ. Ν. Μαραγκόπουλος, Βασ. καὶ Ὄλγα Νικολάου (22—23), Δεσποῦλα Γ. Μπύτσαρη (22), Ἐλίζα Δ. Φέρμπου, Κατίνα Χατζηπαναγιώτου, (22—23), Βασιλικὴ Κανέλλη (22—23), Λελὴ Μαρκοπούλου, Ἕνας χωρὶς ὑπογραφήν, Ἀγγελικὴ Κ. Σωτήρχου, Εἰρήνη Ἐμμ. Ζολώτα, Ζωὴ Γ. Στράτου, Εὐρυδ. Κωνσταντακοπούλου.*
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: *Ν. Π. Ἡρώτης, Κούλα Κατσιμαντῆ, Ἐπαμ. Δ. Σκιδρος, Κ. Π. Νικολόπουλος, Εὐάγ. Σ. Σουλελές.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: *Ν. Θ. Λέφας.*
ΑΝΔΡΟΥ: *Δ. Μ. Διρτσόζος, Π. Δ. Χριστόπουλος.*
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: *Μ. Πυρσάκης, Ν. Δ. Χωραφᾶς, Μαριέττα Ε. Γιαννοπούλου.*
ΚΑΛΑΜΩΝ: *Δ. Δ. Νικολόπουλος, Σ. Κωστόπουλος, Πότης Κ. Κάτσαρης.*
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: *Ἀγλαΐα Παπᾶ, Π. Φλαμπουριάρης, Ἀγγελικὴ Κ. Στράτη, Ὑολάνδα Ι. Πολίτη, Ἀλεξάνδρα Ι. Κορκοτσάκη, Ἑλένη Ι. Οἰκονομίδου, Ἑρμηνία Ι. Οἰκονομίδου (22), Ἰακ. Ράλγγαντζ.*
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: *Ἀσπ. Ἀνδρ. Πυλαρινοῦ.*
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: *Ν. Β. Καρυάτης, Βλ. Α. Πάτσης.*
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: *Γ. Δ. Μαντᾶς, Ν. Γ. Σύλλας, Δ. Η. Τσάφος.*
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: *Ν. Δ. Σακελλάριος (22, 23), Σπ. Στ. Παπασταμάτης. Ἀθ. Κατσαρός, Χ. Ν. Καραστέργιος.*
ΛΙΜΝΗΣ: *Εὐαγ. Ε. Χαρίτωνος.*
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: *Σ. Χ. Σιώκος, Ι. Π. Οἰκονόμου, Θ. Σ. Δημόπουλος, Μαρία Α. Καζακοπούλου.*
ΠΑΤΡΩΝ: *Χαρ. Ι. Χαραλάμπης, Κ. Ι. Φαρμακίδης, Θάνος Θ. Πολυζωγόπουλος.*
ΠΥΡΓΟΥ: *Τάκης Μ. Γκίβαλος, Μαρία καὶ Δῆμος Π. Βαρζελιώτης.*
ΣΚΥΡΟΥ: *Ἐμ. Γ. Κομνηνός (22).*
ΣΥΡΟΥ: *Ἔλλη Σαρίδου, Ἀργυρὼ Σπουργίτου, Αἰκατερίνη Ι. Σπανδωνῆ, Φώτιος Θεοδ. Χρ. Μουχτόπουλος, Θ. Ἀρ. Βλησίδης, Κλεοπάτρα Θ. Πετροκοκκίνου, Κ. Π. Ἀναγνωστόπουλος, Φαφὼ Ν. Τόζου, Μαρία Κ. Πικροδημήτρη.*
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: *Μίνα Ἀν. Πετροπούλου, Ἀντωνία Β. Βαφειοπούλου, Γ. Β. Βαφειόπουλος, Σπυρ. Σ. Τσερίπης, Κ. Μπρίκας.*
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: *Γ. Ι. Τσάφος.*
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: *Γ. Ν. Κοτσῆς.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: *Ἰωάννα Ι. Μέρμηγκα, Μαρίκα Η. Βόλτου, Ἄσπρος Κόρακας, Ἑλένη Κ. Στεφούρη, Σοφία καὶ Νίκος Κοζαδῖνος.*
ΒΑΡΝΗΣ: *Δ. Ο. Παπαδόπουλος (22).*
ΒΙΡΚΕΤ-ΕΛ-ΣΑΠ: *Ἰουλία Ι. Πολυχρονίδου, Ἀντώνιος Ι. Πολυχρονίδης.*
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: *Ν. Δ. Φανουράκης, Μυρσίνη Ἀλεπουδέλη, Ν. Δ. Μπουρνέλος.*
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: *Ν. Κοντούλης (22—23).*
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: *Ἀγγελικὴ Ζ. Καπράτσιου (22), Γ. Χρηστίδης (22), Ἐλευθερία Καζαμία (22), Νησάκι τῶν Γιαννίνων (22), Ὄλγα Ι. Βράσκου (22), Ν. Δ. Λαζαρίδης (22, 23), Μερόπη Μίξη (22).*
ΚΑΪΡΟΥ: *Σπ. Ἀντωνίου.*
ΚΥΔΩΝΙΩΝ: *Τῆς Δύσης τὸ Ροδόχρωμα (22), Πέννα Ποιητοῦ (22).*
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: *Συλφίς, Κάρμεν, Γρ. Φλωρᾶς (22—23).*
ΛΑΜΠΟΒΟΥ: *Ἀριστ. Ζίκπας.*
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: *Θεοδ. Σ. Καριακίδης (22).*
ΟΔΗΣΣΟΥ: *Ἑλένη Γεωργαλᾶ (22).*
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: *Συντετριμμένη Σπετσιωτοπούλα, Ἑλένη Σ. Βρυωνίδου, Ἄννα Γ. Κωνσταντίνου, Κερκυραϊκὴ Αὔρα, Σαπφὼ Ζαφρῆ, Ἔλλη Ζαφρῆ, Γ. Σμαράγδης, Ναυτοπούλα τῆς Κάσσου, Κασσιωτοπούλα, Βασίλισσα τῆς Κύπρου, Νίκη, Πιπίτσα Λαρδίκου, Σ. Λάρρας, Γ. Χαραμουντάνης, Γ. Φανῆς.*
ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): *Η. Παπαδόπουλος (22).*
ΣΑΜΟΥ: *Μανουὴλ Δ. Καίπας.*
ΣΜΥΡΝΗΣ: *Ι. Μ. Λομβάρδος, Στέλλα Θ. Νικολαΐδου.*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς πέντε: Ν. Α. ΜΠΡΟΥΓΝΕΛΟΣ *ἐν Ἡρακλείῳ*, ΜΑΡΙΑ Π. ΒΑΡΖΕΛΙΩΤΟΥ *ἐν Πύργῳ*, ΓΕΩΡ. Π. ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ*, ΟΛΓΑ ΦΕΤΣΗ *ὁδὸς Πετράκη 34 ἐν Ἀθήναις*, ΔΗΜ. Β. ΤΣΑΦΟΣ *ἐν Κυπαρισσίᾳ. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἓξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος. Ὅλοι ἀπὸ 1ης Ἰουνίου.*

Πλεονάζουν δρ. 0,50 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ ΣΑΣ!

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

Πρώτης καὶ Δευτέρας Περιόδου

Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ τῆς «Διαπλάσεως» (1879 - 1893) ἀποτελεῖται ἀπό 24 τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν μόνον 19. Ἡ τιμή τούτων ποικίλει ὡς ἑξῆς:

Α') Πρός *δραχμὴν 1* ἕκαστος διὰ τὰς Ἀθήνας, δρ. 1,10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας δρ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, τιμῶνται: ὁ **4ος** τόμος (τοῦ 1882), ὁ **5ος** (τοῦ 1883), ὁ **7ος** (Α' Ἐξαμηνία τοῦ 1885), ὁ **11ος** (Α' Ἐξαμ. τοῦ 1887), ὁ **15ος** (Α' τοῦ 1889), ὁ **16ος** (Β' τοῦ 1889), ὁ **17ος** (Α' τοῦ 1890), ὁ **18ος** (Β' τοῦ 1890), ὁ **19ος** (Α' τοῦ 1891), ὁ **20ὸς** (Β' τοῦ 1891), ὁ **21ος** (Α' τοῦ 1892), ὁ **22ος** (Β' τοῦ 1892) καὶ ὁ **23ος** (Α' τοῦ 1893). Οἱ τόμοι οὗτοι εἶνε ***ὑποτιμημένοι***, διότι ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετὰ ἀντίτυπα.

Β') *Πρός φράγκα* **2,50** ἕκαστος, ἤτοι εἰς τὴν ἀρχικήν των τιμήν, οἱ ἑπόμενοι: Ὁ **1ος** (τοῦ 1879), ὁ **8ος** (Β' Ἐξαμ. τοῦ 1885), ὁ **9ος** (Α' τοῦ 1886), ὁ **12ος** (Β' τοῦ 1887), ὁ **14ος** (Β' τοῦ 1888) καὶ ὁ **24ος** (Β' τοῦ 1893).

Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου **2ος**, **3ος**, **6ος**, **10ος** καὶ **13ος** ***ἐξηντλήθησαν*** πρὸ πολλοῦ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ τῆς «Διαπλάσεως» (ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι σήμερον), ἀποτελεῖται ἀπὸ 17 ἐτησίους, μεγαλητέρου σχήματος τόμους, ἐκ τῶν ὁποίων: Οἱ πέντε πρῶτοι, τῶν ἐτῶν, **1894, 1895, 1896, 1897,** καὶ **1898,** εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος, ἄδετος ***φρ. 3*** (ταχυδρομικῶς 3,50), χρυσόδετος ***φρ. 6*** (ταχυδρομικῶς 6,50). Οἱ κατόπιν ἑπτὰ τόμοι τῶν ἐτῶν **1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904** καὶ **1905,** τιμῶνται ἕκαστος, ἄδετος ***φρ. 7*** καὶ χρυσόδετος ***φρ. 10.*** Τέλος οἱ ἀκόλουθοι πέντε τόμοι, τῶν ἐτῶν **1906, 1907, 1908, 1909,** καὶ **1910**, τιμῶνται ἕκαστος ἄδετος ***φρ. 8*** καὶ χρυσόδετος ***φρ. 10.***

Η ΠΛΗΡΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» ἀποτελεῖται κατὰ τάνωτέρω ἀπὸ ***36 τόμους***, —ἐκτὸς τῶν ἐξηντλημένων,—τιμωμένους δραχμὰς ἢ φράγκα ***138.***

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς λαμπροὺς καὶ ἀφθόνως εἰκονογραφημένους τούτους τόμους τῆς «Διαπλάσεως», καθεὶς τῶν ὁποίων εἶνε ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων καὶ ἀποτελεῖ ***βιβλίον αὐτοτελές***, ἐκτὸς τῆς ἄλλης ποικίλης, τερπνῆς καὶ μορφωτικῆς ὕλης, τοῦ πλήθους τῶν μικροτέρων διηγημάτων, ποιημάτων, χρονογραφημάτων, γελοιογραφιῶν, κωμωδιῶν, δραματίων, μονολόγων, κτλ. κτλ.—περιέχονται καὶ τὰ ἑξῆς τερπνότατα καὶ διδακτικώτατα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ἔργα ἀνεγνωρισμένων παιδαγωγικῶν συγγραφέων καὶ δοκίμων μεταφραστῶν, τὰ πλεῖστα βραβευμένα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, διὰ κάθε ἡλικίαν, δυνάμενα νἀναγνωσθοῦν εὐχαρίστως καὶ ἐπωφελῶς ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας:

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ὁ Ἀνοικτόκαρδος, εἰς τὸν **8ον** τόμον (ἐξηντλημένον).—***Οἱ Τρεῖς Μικροὶ Σωματοφύλακες***, εἰς τὸν **7ον** καὶ **8ον**.—***Ὁ Βράχος τῶν Γλάρων***, εἰς τὸν **9ον**.—***Ὁ Μικρὸς Ἥρως*** εἰς τὸν **10ον** (ἐξηντλημένον).—***Ἡ Κόρη τοῦ Γέρω Θωμᾶ*** εἰς τὸν **11ον**.—***Ὁ Ἰωάννης Καστέρας***, εἰς τὸν **12ον 13ον** (ἐξηντλημένον) καὶ **14ον**.—***Τὸ Κερβάνιον*** εἰς τὸν **13ον** (ἐξηντλημένον) καὶ **14ον**.—***Αἱ Διεκεῖς Διακοπαί*** (τοῦ Βέρν), εἰς τὸν **15ον** καὶ **16ον**.—***Ὁ Πλοίαρχος*** εἰς τὸν **17ον** καὶ **18ον**.—***Ἡ Γυφτοπούλα*** εἰς τὸν **19ον** καὶ **20ὸν**.—***Ἡ Ἀδελφούλα μου*** (πρωτότυπον τοῦ Ξενοπουλου) εἰς τὸν **20ὸν**.—***Οἱ Καλοὶ ἄνθρωποι***, εἰς τὸν **21ον**.—***Ὁ Μικρὸς Λόρδος*** εἰς τὸν **22ον**.—***Ὁ Κληρονόμος τοῦ Ρobινσῶνος***, εἰς τὸν **23ον** καὶ τὸν **24ον**.—***Εἰς ἀναζήτησιν Μέλλοντος*** εἰς τὸν **10ον** (ἐξηντλημένον). ***Ἐλπὶς καὶ Χάρις*** εἰς τὸν **12ον**.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἡ Πριγκίπισσα Ροζάλβα, Τὰ παθήματα τοῦ Γιαννάκη Σωπσὰρ καὶ ὁ ***Μικρὸς Κόμης***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1894.—***Ἐν Οἰκογενείᾳ, Οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ*** καὶ ***Μαύρη καὶ Ἄσπρος***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1895.—***Καϊσαρ Κασκαμπέλ*** (τοῦ Βέρν) καὶ ὁ ***Ὀρφανὸς τῆς Νέας Ὀρλεάνης***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1896.—***Ὁ Ἀκόλουθος τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος***, ἡ ***Ἀσπρούλα*** καὶ ἡ ***Οἰκογένεια Μανιζουράνα*** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1897.—***Ἡ Σφίγξ τῶν Πάγων*** (τοῦ Βέρν), οἱ ***Μικροὶ Ρobινσῶνες τοῦ Βράχου*** καὶ τὰ ***Ταξείδια τοῦ Γιουλίβερ*** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1898.—***Οἱ Χρυσοθῆραι τῆς Ἀφρικῆς*** καὶ αἱ ***Περιπέτειαι τοῦ Ρογήρου***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1899.—***Ἔγγονος Αὐτοκράτορος***, ἡ ***Χρυσοφόρος Φλὶψ*** καὶ ὁ ***Πετρομαζευτής***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1900.—***Ὁ Θαυμάσιος Ὀρενόκος*** (τοῦ Βέρν) αἱ ***Ἀνεψιαὶ τοῦ Κυρίου Βῶρκε*** καὶ ὁ ***Φασουλάκης Ρobινσών***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1901.—***Τὸ Μέγα Δάσος*** (τοῦ Βέρν), ἡ ***Βοεροπούλα***, ὁ ***Ἄσωτος Υἱὸς κτλ.*** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1902.—***Αἰμυλία Χώβ***, τὰ ***Παραμύθια τοῦ Καβιδουλίνου*** (τοῦ Βέρν), ***Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου***, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1903.—***Οἱ ἀριστεῖς ταξειδεύουν*** (τοῦ Βέρν), ***Ἡ ἐξαδέλφη μου***, ***Ἡμερολόγιον Ὀρφανῆς***, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1904.—***Ἡ πόλις τοῦ Χρυσοῦ***, τὸ ***Σχολεῖον τῶν Ζώων***, τὸ ***Τροχόσπιτο*** καὶ οἱ ***Τρεῖς Ἀκόλουθοι τοῦ Αρτανιάν***, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1905.—***Ὁ Ναυτόπαις τοῦ Σουρκούφ***, τὸ ***Φεγγαρόπαιδο, Γι' ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ***, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1906.—***Τὰ δίδυμα τοῦ Τράνσβααλ***, ἡ ***Φαντασμένη***, ***Ὁ μαθητὴς τοῦ λοχία Φλογέρα***, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1907.—***Διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος***, ***Μυστηριώδες Ἔγκλημα*** (τοῦ Βέρν), ***Μικρὸς παραμάγειρος***—***Μέγας μουσικός***, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1908.—***Κοαμοκράτωρ*** (τοῦ Βέρν), ***Οἱ ἐξάδελφοι Κορπανῶφ*** καὶ ἡ ***Μικρὴ Μαύρη Βασιλοπούλα*** εἰς τὸν τόμον τοῦ 1909.—***Τιάρκος καὶ Ζινέττα*** (Συνέχεια τοῦ ***Λουδοβίκου Κορμᾶ***) εἰς τὸν τόμον τοῦ 1910.

Ἅπασα παραγγελία, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, κατὰ προτίμησιν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἀπευθύνεται:

πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, Διευθυντὴν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, εἰς Ἀθήνας.